

[Indenrigsministeren.]

af 26. April 1933. Det er imidlertid ikke altsammen nyt, hvad Paragraffen indeholder. Stk. 1 er saaledes ligelydende med Teksten i den gamle Lov, hvorimod der i Stk. 2 indføres den Bestemmelse, at en autoriseret Sygeplejerske under Udøvelse af sin Gerning er pligtig at udvise Omhu og Samvittighedsfuldhed. Endvidere, at hvis en autoriseret Sygeplejerske i sin Gerning gør sig skyldig i grov eller gentagen Uagtsomhed eller Forsømmelighed, straffes hun med Bøde eller Hæfte. Dette svarer til en Bestemmelse i Lægeoven. Man har fundet det rimeligt, at en Sygeplejerske, da meget jo er afhængigt af, at hendes alvorlige Gerning udføres med Omhu og Samvittighedsfuldhed, kan idømmes Straf i Forhold til den eventuelle Forseelse, hun udviser. Paragraffens Stk. 3 er ogsaa ligelydende med den gældende Lovs, hvorimod der i Stk. 4 er indsat en ny Bestemmelse, i hvilken det hedder:

„Har en autoriseret Sygeplejerske ved strafbart Forhold vist sig uskikket til at være autoriseret Sygeplejerske eller uværdig til den for en saadan fornødne Tillid, kan Retten til at kalde sig autoriseret Sygeplejerske ved Dommen frakendes hende enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar.“

Hvis Retten er fradømt hende for bestandig, kan Indenrigsministeren dog, dersom Forholdene maatte tale derfor, tildele hende fornyet Autorisation, men ikke, før der er gaaet 5 Aar. Ved denne Bestemmelse paalægges der altsaa de autoriserede Sygeplejersker et Ansvar, saa at de, hvis dette ikke opfyldes, kan underkastes Domstolens Afgørelse. Bestemmelsen herom svarer til, hvad der gælder for Jordemødre, Tandlæger, Apotekere og Apotekermedhjælpere, idet man har fundet det rimeligt, at en lignende Regel gjaldt for autoriserede Sygeplejersker under Hensyn til det Ansvar og den Betydning, de har i den Gerning, som de skal udøve, for at Folk kan genvinde den tabte Sundhed.

§ 2 gaar ud paa at indføje en Ændring i § 7 i Lov Nr. 140 af 26. April 1933 om autoriserede Sygeplejersker, hvor der findes en Bestemmelse om, at Sygeplejebureauer, altsaa Bureauer, som anviser Sygeplejersker, skal godkendes af Sundhedsstyrelsen. Der staar i Loven ikke noget om, hvad der skal ske med dem, hvis de ikke retter sig efter denne Bestemmelse, og den her foreslaede Ændring gaar da ud paa, at hvis disse Bureauer overtræder den nævnte Bestem-

melse, kan de idømmes Bøde eller Hæfte i indtil 3 Maaneder.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

H. P. Johansen: Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag, der hurtigt og uændret har passeret det andet høje Ting. Jeg forstaar Forslaget saaledes, at det paa en Række nærmere betegnede Omraader stiller tilsvarende Krav til de autoriserede Sygeplejersker som dem, der stilles til Læger, Tandlæger, Apotekere og enkelte andre. Det kan der næppe med Grund rejses Indvendinger imod, heller ikke fra Sygeplejerskernes Side.

Da jeg i det hele er enig med Ministeren i hans Udtalelser, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder. Jeg skal altsaa indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til en hurtig Behandling og til Vedtagelse her i Tinget.

Esther Mallings Pedersen: Efter den højtærede Indenrigsministers Gennemgang af det foreliggende Lovforslag og efter de Udtalelser, som den ærede foregaaende Taler har knyttet dertil, er der ikke for mig nogen Anledning til at komme nærmere ind paa Forslaget. De Ændringer, der foreslaas, tilsigter, som det allerede er nævnt, at indføre de samme Bestemmelser for autoriserede Sygeplejersker som dem, der gælder for Læger og andre, der har en betroet Gerning i Samfundet, hvorigennem de har Indflydelse paa deres Medborgeres Ve og Vel, og det maa betragtes som værende ganske i sin Orden, at Samfundet gennem Lovgivningen understreger, at der er Ansvar og Forpligtelse forbundet med en saadan Gerning. For Sygeplejerskerne selv maa det ogsaa være tilfredsstillende, at der, hvis der skulde findes enkelte, som gennem deres Levned og hele Færd sætter en Plet paa den udmærkede og højt respekterede Stand, de tilhører, er Adgang til at berøve disse Autorisationen. Det forekommer mig at være en heldig Bestemmelse, at en Sygeplejerske, der har mistet sin Autorisation, efter et vist Aaremaal kan søge Indenrigsministeren om paa ny at blive autoriseret. Der er derigennem aabnet Mulighed for en Genoprettelse, kan man sige, af begaaede Fejl, en Mulighed for at tage fat paa ny, og det er en Bestemmelse af stor menneskelig Værdi.

Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.